

ærede Medlem virkelig gjort. Jeg har ikke derfor forlangt, at han ikke skulde holde den — han maa saameget holde den, saa meget han vil, det vilde endog være meget slem, om han ikke holdt den — og jeg har ikke derfor ment, at den ærede Conventionspræsident skulde være berettiget til at bryde den, fordi de To dengang vare sammen om at stemme for den; paa ingen mulig Maade; men jeg mener, at det ærede Medlem har stemt for den, og at det utvivlsomt havde været bedre, om han havde stemt med Benstre dengang, skjøndt Benstre var i Mindretal. Ja, jeg indrømmer, at Benstre da var i Mindretal, men det er da ikke saa afstrækkende i og for sig for det ærede Medlem at stemme med Mindretallet, saa han kunde ogsaa gjerne have gjort det, da det dreiede sig om at bevare Grundloven. Nu, da det kun dreier sig for det ærede Medlem om at vælte Ministeriet, vil det ærede Medlem absolut ikke med Flertallet, skjøndt det dog er en mærkelig Maade at vælte Ministeriet paa, at man absolut vil være Mindretal. Dengang altsaa vilde det ærede Medlem ikke stemme med Benstre, fordi det var Mindretal, men heller ikke stemme for den nye Grundlov, der tilintetgjorde den gamle Stillig, vi havde med Hensyn til Rigsretten, fordi han vilde være med Flertallet. Det forstaar jeg virkelig ikke, og jeg tror heller ikke, at et eneste Medlem her i Salen er i Stand hertil. Jeg tror i det Hele, at det ærede Medlem hellere maatte spare sig den Slags Undskyldninger, han fremførte, at den Rigsret, han havde været med til at skabe — lad os sige det saaledes, thi det har han jo — ikke skulde være meget værre end den, der bestod i Forveien, fordi vi efter Kællingsforsamlingen havde en Rigsret, der tilbørlig bestod af disse tolv Hundrede Daleers Mænd, som skulde dømmes i Kællingsanklagenderne; men vi havde jo dengang en Rigsret, som bestod af de daværende Lands-tingsmedlemmer, altsaa Mænd, der vare valgte paa Grundlag af den almindelige Valgret til at dømmes i samtlige særlige Anliggender. Og hvad hørte altsaa under disse særlige Anliggender? Ja, derunder hørte alle Skatternes Opkrævning i Danmark, og dersom vi havde den Rigsret nu, og det ærede Medlem ikke havde været med til at forandre den, havde vi nu haft en Rigsret, som vi kunde have indbragt det Spørgsmaal ret rolig for, om det var tilladt at opkræve Skatter i Danmark efter Grundlovens § 49, naar Finantsloven var negtet. Jeg tror, det havde haft ret stor Betydning, om vi havde bevaret den gamle Rigsret, som da blev opgivet og opgivet paa en utrolig letsin-

dig Maade. Det ærede Medlem mener nu ikke, at den er opgivet, fordi de samme Dødsstaa der. Tror da det ærede Medlem, at det bliver samme Bølge, fordi det samme Skind bliver, medens der kommer Dynamit i Bølgen i Stedet for almindelig Bølgeskyld? Nei, det ærede Medlem har fuldt alle de privilegerede Høstbetsfættede med ned i den Rigsretspølse, han lavede i 1866; det er Sagen; det kan det ærede Medlem ikke komme fra. Nu forlanger jeg ingenlunde, at det ærede Medlem skal staa Skoleret, fordi han har begaaet en Feil, det kan jeg meget godt indrømme, at Feil begaa vi Alle og ville fremdeles gjøre det mangfoldige Gange (Udflydelse af Saa'd). Ja, det har saameget ogsaa det ærede Medlem for Thifdet Mints 2den Valgkreds (Sagd) gjort, Ingen af os kan gjøre Forbring paa at være usejlsbarlig — men hvad jeg forlanger af det ærede Medlem for Veile Mints 2den Valgkreds er, at han ikke skulde søge at forsvare Forsamlingen af 1866, naar der var Mulighed for at faae en fornuftig Forandring i den, og den Opforbring synes jeg, han burde have fulgt, der var virkelig særlig Grund for ham til at være med at rette de Feil, der da bleve begaaede. Saa rettede jeg det Spørgsmaal til det ærede Medlem, hvad han vilde nu, og hvorledes han vilde undgaa de Følger, som have viist sig at resultere af, at den provisoriske Politikk faaer Lov til at brede sig og voxe fast i Vandet, og hvad han vil gjøre for at naae det Maal, han endnu stadig bekjender at være hans Maal, nemlig at kaste Ministeriet ved den Politikk, han fører. Det ærede Medlem gjorde saa en Masse mindre Forsøg paa at komme fra det, idet han først mindede mig om, at han havde søgt at forebygge Katastrofen i 1885. Dette er mig ganske ubekjendt. Vil det ærede Medlem ikke oplysse Verden om, hvad han har gjort, for at vi i 1885 skulde komme ud af Provisoriet? Jeg veed det ikke. Har det ærede Medlem dengang ført hemmelige Underhandlinger, saa lad høre, hvad det er for nogle. Har han der hemmelig for os Andre gjort noget særlig Fortræffeligt, saa lad os faae det at vide; lad os faae at vide, hvad han dengang vilde indbringe f. Ex. med Hensyn til midlertidige Finantslove — thi det var dog det, det dreiede sig om — og hvad det er, han har gjort for Tilbud bag sine Partifællers Ryg. Har han gjort det, saa vil han dog dermed for Historien faae en Slags, ja hvad skal jeg kalde det, Glorie. Jeg tror nu ikke, der var Noget somhelst at gjøre i 1885, hvorigjennem den nuværende Opposition med Være og samlet kunde have undgaaet Provisoriet; det troede